

Hari Om

We are in the midst of the year-long celebrations of Chinmaya Amrit Mahotsav. Reflecting on this sacred milestone, Pujya Swami Swaroopananda reminded us how, seventy-five years ago, Pujya Gurudev carried the timeless wisdom of Vedanta from the Himalayas to the wider world, dedicating his entire life to sharing this knowledge for the upliftment of humanity. As part of these commemorations, significant publications such as Gita Panchamrit and Insights into Hanuman Chalisa have been released. The Chinmaya Amrit Yatra was also launched on December 31, 2025 - a remarkable 295-day, 35,000-kilometre pilgrimage across Bharat. Led by a team of youth yatris, the Yatra carries forward the message of the Bhagavad Gita and the living legacy of Gurudev to communities across the nation.

This month, we observe Maha Shivaratri on 15 February 2026. Maha Shivaratri is among the most sacred festivals dedicated to Lord Shiva. Shivaratri occurs each month on Krishna Paksha Chaturdashi - the fourteenth day of the waning moon, just before Amavasya - resulting in twelve monthly observances each year. Of these, the Shivaratri that falls in the Tamil month of Maasi (February–March) is revered as Maha Shivaratri. On this holy night, devotees undertake jagaran, maintaining a sacred vigil through the night. The hours are spent in chanting “Om Namah Shivaya”, singing bhajans, meditating, and reflecting upon the divine stories and symbolism of Lord Shiva.

Lord Shiva is revered as the Adi Guru - the primordial Teacher and source of all spiritual wisdom. From Him flows the unbroken guru–shishya parampara, expressed through the ages: in Hanuman’s unwavering devotion and strength, in Adi Shankaracharya’s revival of Advaita, and in the lives of modern Masters who have made Vedanta accessible while preserving its profundity.

Temples and sacred symbols remind us of the indispensable role of the Gurus in guiding seekers from ignorance to illumination. Yet the highest teaching points inward – the true Guru abides within as the silent Witness, awaiting recognition.

As we observe Maha Shivaratri, may we turn inward with stillness and devotion, and realise the light of the Adi Guru shining both within and without.

Om Namah Shivaya !

Contents

Activities

Announcements

Members’ articles

Students’ articles

Students’ talent page

Crossword/ Quiz

Legality updates

Editorial Board

Smt.S R Vijayalakshmi

Smt.Geetha Ganesan

Smt. Bhavadharini
Suresh

Smt. Vidya Venkatesan

Smt. Latha
Venkatakrishnan

ஹரி ஓம்!

நாம் தற்போது சின்மய அம்ரித மஹோத்ஸவத்தை ஒரு ஆண்டுகாலம் முழுவதும் அனுசரித்து வருகிறோம். இந்த புனிதமான மைல்கல்லை முன்னிட்டு, பூஜ்ய ஸ்வாமி ஸ்வரூபானந்தர் அவர்கள், எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூஜ்ய குருதேவர் இமயமலைப் பரப்பிலிருந்து வேதாந்தத்தின் காலாதீத ஞானத்தை உலகம் முழுவதும் கொண்டு சென்று, மனிதகுல உயர்விற்காக தனது வாழ்நாளை அர்ப்பணித்ததை நினைவுகூரச் செய்தார். இந்த விழாவின் ஒரு பகுதியாக கீதா பஞ்சாமிர்தம் மற்றும் Insights into Hanuman Chalisa போன்ற முக்கிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும், 31 டிசம்பர் 2025 அன்று சின்மய அம்ரித யாத்திரை தொடங்கப்பட்டது. இது, 295 நாட்களில் பாரதம் முழுவதும் 35,000 கிலோமீட்டர் தூரம் பயணிக்கும், ஒரு மகத்தான யாத்திரை. இளைஞர் யாத்திரிகர்களால் முன்னெடுக்கப்படும் இந்த யாத்திரை, பகவத்கீதையின் செய்தியையும் குருதேவரின் வாழும் பாரம்பரியத்தையும் நாட்டின் பல சமூகங்களுக்கு கொண்டு செல்கிறது.

இந்த மாதம், 15 பிப்ரவரி 2026 அன்று மஹா சிவராத்திரியை நாம் அனுசரிக்கிறோம். மஹா சிவராத்திரி, பரமசிவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மிகப் புனிதமான திருநாள்களில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு மாதமும் கிருஷ்ண பக்ஷத்தின் சதுர்த்தசி திதியில் – அமாவாசைக்கு முந்தைய நாளில் – சிவராத்திரி வருகிறது. இவ்வாறு ஆண்டுக்கு பன்னிரண்டு சிவராத்திரிகள் உள்ளன. அவற்றில் தமிழ் மாதமான மாசி (பிப்ரவரி-மார்ச்) மாதத்தில் வரும் சிவராத்திரி, மஹா சிவராத்திரியாக சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த புனித இரவில், பக்தர்கள் ஜாகரணம் செய்து இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து வழிபடுகின்றனர். “ஓம் நமஃ சிவாய” எனும் மந்திரத்தை ஜபிப்பதும், பக்திப் பாடல்கள் பாடுவதும், தியானம் செய்வதும், சிவபெருமானின் திவ்ய வரலாறுகள் மற்றும் தத்துவத்தை சிந்திப்பதும் நடைபெறும்.

பரமசிவன் ஆதி/முதன்மையான குரு மற்றும் ஆன்மிக ஞானத்தின் ஆதார மூலமாக போற்றப்படுகிறார். அவரிடமிருந்து பாய்ந்து வரும் குரு-சிஷ்ய பரம்பரை, யுகங்கள் முழுவதும் தொடர்கிறது. ஹனுமானின் அசைக்க முடியாத பக்தி மற்றும் வலிமையில், ஆதிசங்கராசார்யரின் அத்வைத மறுமலர்ச்சியில், மற்றும் வேதாந்தத்தின் ஆழத்தை எளிமையாக மக்களுக்கு கொண்டு சென்ற நவீன மகான்களின் வாழ்வில் அது வெளிப்படுகிறது.

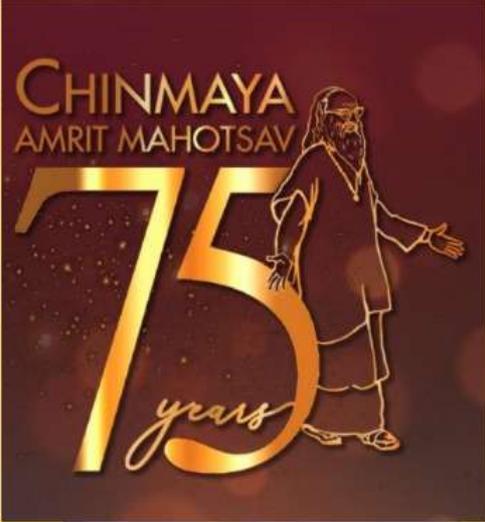
கோவில்கள் மற்றும் புனிதச் சின்னங்கள், அறியாமையிலிருந்து ஞான வெளிச்சத்திற்கு நம்மை வழிநடத்தும் குருவின் அவசியத்தை நினைவூட்டுகின்றன. ஆனால் உயர்ந்த போதனை என்னவெனில் - உண்மையான குரு நம் உள்ளத்தில் அமைதியான சாட்சியாக உறைந்து கொண்டு, நம்மால் உணரப்படுவதற்காக காத்திருக்கிறார் என்பதே.

மஹா சிவராத்திரியை நாம் அனுசரிக்கும் இந்த நேரத்தில், அமைதியுடனும் பக்தியுடனும் உள்ளார்ந்து திரும்பி, ஆதி குருவின் தெய்வீக ஒளி உள்ளும் புறமும் பிரகாசிப்பதை அனுபவிப்போமாக.

ஓம் நமஃ சிவாய!

CHINMAYA MISSION CHENNAI SOUTH
(UNIT OF MADRAS CHINMAYA SEVA TRUST)

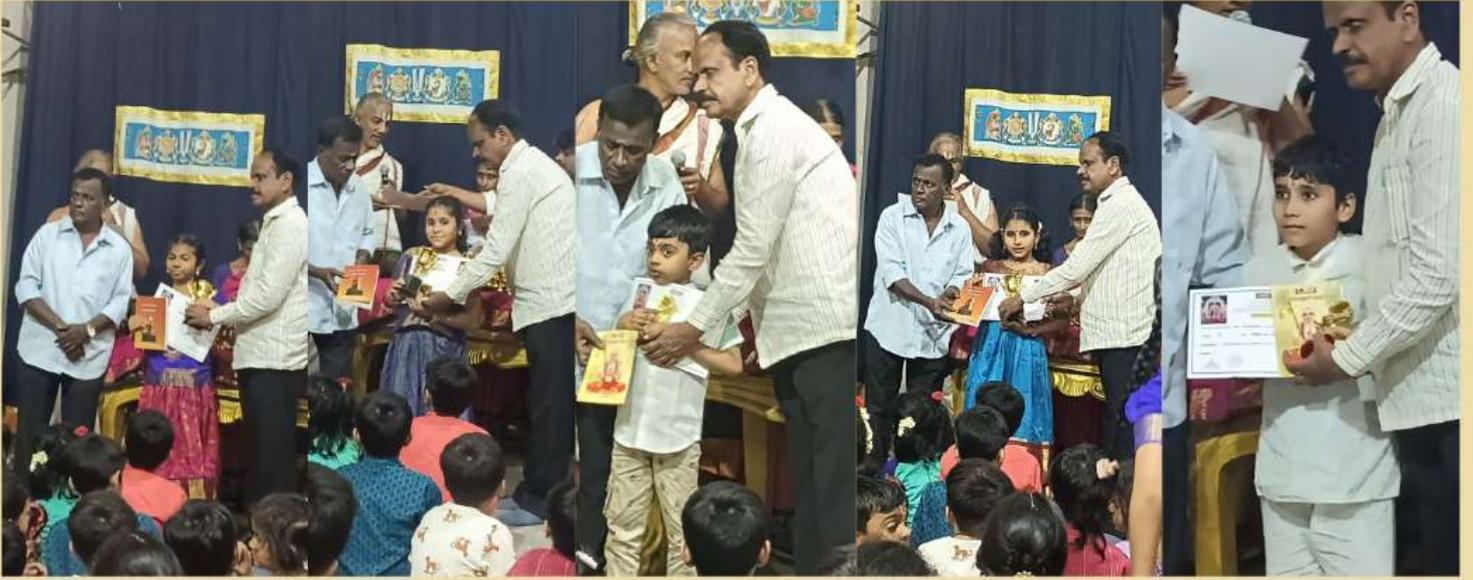
CHINMAYA
AMRIT MAHOTSAV
75
years

on Saturday 07.02.2026 ,5 pm
at
Tapovan Kuteer,
3/5, First street,
Raghava Nagar,
Madipakkam,CHN-91.

Achievements

Prizes won by Raghava nagar Balavihar children - Tiruppavai competition held at Nanganallur

Akshaya

Sadhana

Dheeraj

Hyndhavi

Hayagriv

Prathyuman

Samartharaman

Rishwant

Shraddha Kamakshi

What Gurudev Means to Me

(Voices from Balavihar Children)

1. Dheerajh (Age 6)

Gurudev is like a loving teacher who tells beautiful stories. He teaches me to be kind, share my toys, and say Hari Om every day.

2. Devadarshan Sai (Age 8)

Gurudev teaches us the Gita in an easy way. He shows me how to think before I act and how to respect my parents and teachers.

3. Hyndhavi (Age 9)

To me, Gurudev is a guide who lights the lamp in my heart. When I chant or listen in Bala Vihar, I feel calm and happy.

4. Rishwanth (Age 10)

Gurudev teaches me to study well and serve with love. I try to help my friends and do my work honestly because of his teachings.

5. Aadith (Age 10)

Gurudev helps me understand who I really am. He inspires me to be brave, truthful, and loving. I want to walk on his path always.

Together, we bow with love and gratitude to our Gurudev, who shows us the way to grow into good and noble human beings.

Hari Om.

Our Gurudev

Gurudev came with wisdom bright,
Dispelling doubt and darkest night.
With gentle smile and words so kind,
He lit the lamp in heart and mind.

“Study well and serve with love,”
He taught us, “seek the Self above.”
From Bala Vihar to youth so strong,
He showed the path where we belong.

Gita’s message, pure and true,
Do your duty in all you do.
Think noble thoughts, act with care,
See the Lord everywhere.

Thank you, Gurudev, guide so grand,
Leading us with a steady hand.
We pledge, with heart and soul sincere,
To walk your path, year after year.

Bhavadharini Suresh

கர்மாவின் ரகசியம்

நல்லவர்களுக்கு ஏன் துன்பம்? கெட்டவர்களுக்கு ஏன் இன்பம்?

“கர்மா உண்மை என்றால்,
கெட்டவர்கள் ஏன் வெற்றி பெறுகிறார்கள்?
நல்லவர்களோ ஏன் தொடர்ந்து போராடுகிறார்கள்?”
என்ற கேள்வி நம் அனைவரின் மனத்திலும் எழுகிறது.

கர்மா என்பது உடனடி தண்டனை வழங்கும் நீதிமன்றம் அல்ல.
அது நமது செயல்களின் **துல்லியமான கணக்குப் புத்தகம்**.
நல்ல செயல்களுக்கும் தீய செயல்களுக்கும் உரிய விளைவு தவறாமல்
உண்டு - ஆனால் அது உடனடியாகவே வர வேண்டும் என்ற அவசியம்
இல்லை.

ஒரு தீயவன் இன்பமாக வாழ்கிறான் என்று தோன்றினால், அவன்
தனது தண்டனையை தள்ளி வைத்து, கர்ம கடனைச் சேர்த்துக்
கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அறிய வேண்டும்.
அதேபோல், ஒரு நல்லவன் துன்பப்படுகிறான் என்றால்,
அவன் தனது பழைய கர்ம கணக்குகளைத் தீர்த்து,
உயர்ந்த நிலைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறான்.

கர்மா தாமதமாக வரலாம்;

ஆனால் அது ஒருபோதும் தவறுவதில்லை.

● நல்லது ஒருபோதும் வீணாகாது.

● கெட்டது ஒருபோதும் தப்பாது.

இதுவே

கர்மாவின் நித்திய நீதி.

Rama Mohan

Surya: The Visible Divine

Surya is revered as a Pratyaksha Devata - the manifest deity who is directly visible to us. Unlike many other forms of the Divine contemplated inwardly, Surya can be perceived with our own eyes. He is the source of light, energy, and life, regulating the seasons and sustaining all beings through his warmth and radiance.

A) Significance of Surya Worship

1. Health and Clarity - Worship of Surya is traditionally associated with arogya (good health), vitality, and mental clarity. His light symbolically dispels not only physical darkness but also ignorance and inner dullness.

2. Natural and Scientific Perspective - Early morning exposure to sunlight supports the body's natural synthesis of Vitamin D, contributes to circadian rhythm regulation, and promotes overall well-being. Thus, reverence for Surya harmonises spiritual insight with observable natural benefits.

B) Sacred Times of Worship

Although Surya is worshipped daily, especially at sunrise, certain times are considered particularly auspicious:

- Sundays (Ravivara): The day traditionally dedicated to Surya.
- Month of Magha: Spiritually significant for Surya upasana.
- Ratha Saptami: Celebrated as Surya Jayanti, this festival symbolises Surya's northward movement (Uttarayana). The imagery of his chariot drawn by seven horses represents the seven colours of light and the seven meters of Vedic hymns – signifying the harmony of cosmic order.

The Morning Sloka

Prātarnamāmi taraṇiṃ tanuvāṅmanobhir
Brahmendrapūrvakasurair nutam arcitaṃ ca

Meaning:

“I bow in the morning to Surya with body, speech, and mind – the one worshipped by Brahma, Indra, and the devas, the sustainer of the world and regulator of the cosmic order.”

Spiritual Symbolism

Surya is also called Tarani, meaning “the One who helps us cross.” He reminds us that through disciplined action (dharma) and clarity of purpose, we can cross the ocean of samsara – the cycle of worldly existence.

In the Saura tradition, Surya is worshipped as Saguna Brahman – the Supreme Reality with attributes and form. As the visible manifestation of divine intelligence and order, he ensures prosperity, balance in nature, and timely rains, sustaining both material and spiritual life.

Om Suryaya Namah

– **Vidya Venkatesan**

BHAGAVAD GITA 12TH CHAPTER: BHAKTI YOGA

RECAP

Lord gives greater importance to renunciation of fruits of action (karma Phala-Tyaga). Renouncing means we should not worry about the result of action and instead accept it cheerfully. It also means we should share what we get and give credit for the same to the God.

12th Chapter 13th sloka:

advēṣṭā sarvabhūtānāṃ maitraḥ karuṇa ēva cha |
nirmamō nirahaṅkāraḥ samaduḥkhasukhaḥ kṣamī || 12.13 ||

A true devotee has no hatred towards any being. He is friendly, compassionate, free from ego and possessiveness, and remains balanced in joy and sorrow.

12th Chapter 14th sloka:

santuṣṭah satatam yogi yatātmā dṛdhaniścayah | mayyarpitamanobuddhiryo
madbhaktaḥ sa me priyah || 12.14 ||

He is ever content, self-controlled, steady in devotion, firm in conviction, and surrenders his mind and intellect to the Lord.

12th Chapter 15th sloka:

yasmānnodvijate loko lokānnodvijate ca yah | harṣāmarṣabhayodvegairmukto yah
sa ca me priyah || 12.15 ||

He neither disturbs the world nor is disturbed by it. He is free from excitement, jealousy, fear, and anxiety.

12th Chapter 16th sloka:

anapekṣaḥ śucirdakṣa udasino gatavyathah |
sarvārambhaparityāgī yo madbhaktaḥ sa me priyah || 12.16 ||

He is free from expectations, pure in conduct, efficient, impartial, undisturbed by difficulties, and renounces selfish undertakings.

12th Chapter 17th sloka:

yo na hr̥ṣyati na dveṣṭi na śocati na kāṅkṣati |

śubhāśubhaparit̥yāgī bhaktimānyaḥ sa me priyah || 12.17 ||

He neither rejoices nor hates, neither grieves nor desires, and transcends notions of good and bad.

12th Chapter 18th sloka:

samaḥ śatrau ca mitre ca tathā m̥nāpamānayoḥ |

śītoṣṇasukhaduḥkheṣu samah sangavivarjitah || 12.18 ||

He remains equal toward friend and enemy, honour and dishonour, heat and cold, pleasure and pain, and is free from attachment.

12th Chapter 19th sloka:

tulyanindastutirmauni santusto yena kenacit |

aniketaḥ sthiramatirbhaktimānme priyo narah || 12.19 ||

He is unaffected by praise or blame, practices restraint in speech, is content with whatever comes, unattached to possessions, steady in mind, and devoted.

12th Chapter 20th sloka:

ye tu dharmyāmṛitam idaṁ yathoktaṁ paryupāsate |

śraddadhānā mat-paramā bhaktās te 'tīva me priyāḥ || 12.20 ||

Those who follow this immortal path of devotion with faith and take the Lord as their Supreme Goal are exceedingly dear to Him.

Conclusion

In this 12th Chapter Lord Kṛṣṇa taught Arjuna the worship of the Manifest Brahman (Saguna) and the qualities of the devotee.

Goutham

***Joy created through satisfaction of desires can never be complete
Swami Chinmayananda***

The Central Gem of the Bhagavad Gita

ananyāś cintayanto mām ye janāḥ paryupāsate
teṣāṁ nityābhiyuktānāṁ yogakṣemaṁ vahāmyaham. (Bhagavad Gita 9.22)

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम्॥

“To those who worship Me alone, thinking of no other, to those who are ever steadfast and self-controlled, I secure what they do not have and preserve what they already possess.”

This sublime verse is often regarded as the very heart of the Bhagavad Gita - a radiant gem shining at the centre of the Lord’s teaching.

Bhagavan declares that He personally takes care of those who think of Him alone - ananya bhaktas. But a question naturally arises: How can we live and function in this world if we are to think of nothing other than Him?

The answer has already been unfolded in the earlier chapters through the teaching of Karma Yoga. We are not asked to abandon action, but to transform it. When every action is performed as an offering to Him, and every result is accepted as His prasāda, our entire life becomes worship. Work no longer binds; it sanctifies.

The word ananya means “not other.” Whatever is perceived as “other” (anya) belongs to the realm of names and forms – the anatma. From the standpoint of pure Existence-Consciousness, there is no separation. All is One. To recognize this truth is wisdom; to live it is devotion.

Living the Vision in Daily Life

How do we translate this lofty ideal into everyday living?

By seeing the Divine in all. By treating others as we would wish to be treated - with kindness, patience, understanding and refraining from constantly finding-fault and instead cultivating empathy. When we shift our vision from difference to divinity, relationships become sacred.

This verse can be understood from both Bhakti (devotion) and Jñāna (knowledge) standpoints. The Lord is Ananya - non-separate from the devotee and from the Self. As Guruji beautifully explains, true devotion is giving up dependence on everything else and relying solely on the Divine.

contd/...

The Meaning of Yoga–Kṣema

The Lord promises yoga-kṣemaṁ vahāmyaham.

- Yoga means acquiring what we lack.
- Kṣema means preserving what we have gained.

At a material level, this assures protection and provision. At a deeper level, it signifies that all knowledge we gain is His grace, and He safeguards that wisdom so it is available when most needed. Both acquisition and preservation are His prasāda.

There are two other significant words in this verse: paryupāsate and nityābhiyuktānām.

- Paryupāsate means worshipping Him in all ways - seeing every form as His manifestation. It is to recognize that in and through all our activities, it is He who functions.
- Nityābhiyuktānām refers to those who are ever steadfast and disciplined. Spiritual life requires inner order, self-control, and consistency. Discipline is not rigidity; it is devotion expressed in daily living.

Ultimately, it is His energy that enables us to think, act, and strive. He is both the means and the goal – the sādhana and the sādhyā.

Thus, this single verse encapsulates the essence of the Gita's message:

Live in the world, but anchor yourself in the Divine.

Act wholeheartedly, but surrender the fruits.

See diversity, but know unity.

For such a devotee, the Lord Himself becomes the caretaker – carrying their yoga and kṣema with boundless compassion.

In life all that we want cannot come immediately. We must continue trying constantly and wait. While waiting pray mentally. Without His Grace nothing can ever happen.
Swami Chinmayananda

இந்தியக் கலாச்சாரத்தில் ...ஏன்...எதற்காக?

நாம் ஏன் தீபம் ஏற்றுகின்றோம்?

நம் நாட்டில், அநேகமாக, ஒவ்வொரு இந்தியனின் இல்லத்திலும் நாள்தோறும் இறைவனின் முன் திருவிளக்கு ஏற்றப்படுகிறது. சில வீடுகளில் விடியற்காலையிலும், சிலவற்றில் விடியற்காலை மற்றும் அந்தி நேரம் ஆகிய இரண்டு வேளைகளிலும் விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது. ஒரு சில இல்லங்களில் இது அணையாதீபமாக (அகண்ட தீபம்) வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

தினசரி பூஜை மற்றும் பண்டிகைகள், மங்கள சடங்குகள் மற்றும் திறப்பு விழாக்கள் போன்ற பொது நிகழ்ச்சிகளில் மங்கள தீபம் ஏற்றி வைத்துத்தான் தொடங்கப்படுகின்றது. நிகழ்ச்சி முடிவடையும் வரை இந்த தீபம் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும்.

தீபத்தை ஏன் ஏற்றுகிறோம்?

ஒளி, அறிவையும் (ஞானத்தையும்), இருள், அறியாமையையும் (அஞ்ஞானத்தையும்) குறிக்கின்றன. இறைவன் அறிவு (ஞானம்) மயமானவன் சைதன்ய தத்துவம். இறைவன் தான் அனைத்து ஞானத்திற்கும் மூலமானவன்; உயிர் அளிப்பவன்; ஒளியூட்டுபவன். ஆகவே தான் ஒளியை இறைவனாகவே கருதி வணங்குகிறோம்.

ஒளி இருளை அகற்றுவது போல் அறிவு (ஞானம்) அறியாமையை அகற்றுகிறது. மேலும் அறிவு என்றும் நம்முடன் நிலைத்து நிற்கும் அழிவற்ற பெரும் செல்வமாகும். அறிவின் துணை கொண்டு, இவ்வுலகில் நாம் அனைத்து சாதனைகளையும் செய்து முடிக்க இயலும். எனவே, தீபத்தை ஏற்றுவதன் வாயிலாக, செல்வங்கள் அனைத்திலும் மிக உயர்ந்த அறிவுச் செல்வத்தை போற்றி வணங்குகிறோம். நமது செயல்கள் நன்மை தரக்கூடியதாகவோ, தீமை பயப்பனவாகவோ இருக்கலாம். இவ்விரண்டு செயல்களுக்கும் ஆதாரமானது அறிவுதான். ஆகவேதான் அனைத்து மங்களகரமான வேளைகளிலும் நமது எண்ணங்கள், செயல்கள் இவற்றிற்கு சாட்சியாக ஒரு தீபத்தை ஏற்றி வைக்கிறோம்.

அவ்வாறெனில் ஒரு மின்விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் போதாதா? அவ்விளக்கும் இருளைப் போக்கும் என்பது உண்மையே. ஆயினும் நாம் ஆண்டாண்டு காலமாக எண்ணையும், திரிநூலும் பயன்படுத்தி ஏற்றும் விளக்கின் பின்னே ஆன்மீகமான தத்துவம் ஒன்று அடங்கியுள்ளது. விளக்கினில் உள்ள எண்ணை அல்லது நெய், நமது வாசனைகள் அல்லது எதிர்மறை மனப்பாங்குகளையும் குறிக்கின்றன. ஆன்மீக அறிவு ஒளிரும் பொழுது இவ்வாசனைகள் சிறிது சிறிதாக அழிந்து போகின்றன. முடிவில் அஹங்காரமும் மடிகின்றது. தீபத்தின் ஒளி மேல் நோக்கியே எரிவது போன்று நாமும் நம்மை உயர் நிலைக்கு உயர்த்தும் அறிவினைப் பெற வேண்டும்.

contd/..

ஒரு விளக்கின் உதவியால் நாம் நூற்றுக் கணக்கான விளக்குகளை ஏற்றலாம். இவ்வாறே, அறிவிற்குரிய ஒருவர் பலருக்கும் அதனை வழங்க முடியும். ஒரு விளக்கினால் பல விளக்குகளை ஏற்றினாலும், அவ்விளக்கின் ஒளி குறைவதில்லை. இவ்வாறே பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதாலோ அல்லது பிறருக்கு போதிப்பதாலோ ஒருவரின் அறிவு குறைவதில்லை. மாறாக அவருடைய அறிவு மேலும் தெளிவடைகிறது. உறுதி பெறுகிறது. இவ்வாறு அது அளிப்பவர், பெறுபவர் ஆகிய இருவருக்கும் பயனளிக்கிறது.

दीपज्योतिः परब्रह्म दीपः सर्वतमोऽपहः

दीपेन साध्यते सर्वं सन्ध्यादीपो नमोऽस्तु ते ॥

தீ,பஜ்யோதி: பரப்ரஹ்ம தீ,ப: ஸர்வதமோ஽பஹ:

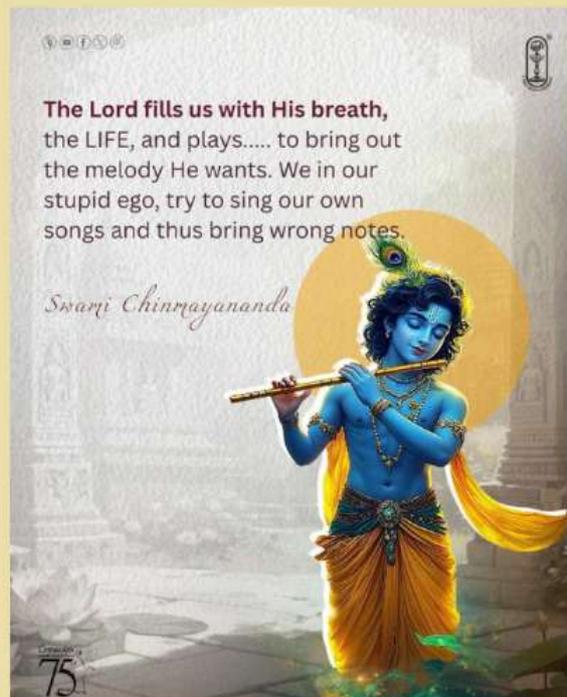
தீ,பேன ஸாத்,யதே ஸர்வ ஸந்த யாதீயோ நமோஸ்துதே

'விடியற்காலையிலும், அந்தி நேரத்திலும் ஏற்றப்படும் தீபத்தினை நான் வணங்குகிறேன். அத்தீப ஒளியே அறிவு தத்துவமான, ஒப்பிலாத இறைவனாகும். அந்த அறிவே அறியாமை இருளை அகற்றுகிறது; வாழ்க்கையின் அனைத்து சாதனைகளுக்கும் உறுதுணையாக நிற்கிறது.'
"அழகிய விளக்கின் ஒளியின்றி வேறு எதுவும் ஓர் வீட்டிற்கு அழகூட்ட முடியுமா? ஆழந்த ஞானத்தின் ஒளியின்றி வேறு ஏதேனும் கொண்டு மனதை அலங்கரிக்க இயலுமா?"

ஸ்வாமி சின்மயாநந்தா

எனவே, வழிவழியாக வந்துள்ள, தீபத்தை ஏற்றுக்கொள்ள பழக்கமானது, அறிவுபூர்வமானதும், ஆன்மீகப் பொருள் பொதிந்ததுமான ஒரு பெரும் செல்வத்தை தன்னுள் கொண்டுள்ளது.

– Latha Venkatakrisnan

Ramayana Quiz

1. Who was Maricha's mother?
A) Surpanakha B) Tataka C) Simhika D) Mandodari
2. Where did Sage Vishwamitra have his ashram?
A) Chitrakoota B) Sidhashrama C) Panchavati D) Kishkindha
3. What powerful weapons did Sage Vishwamitra give Rama and Lakshmana?
A) Astras B) Swords C) Bows D) Shields
- 4.. In which city did Rama and Sita get married?
A) Ayodhya B) Mithila C) Lanka D) Kishkindha
5. Which sage challenged Rama after he broke Shiva's bow?
A) Agastya B) Vishwamitra C) Parashurama D) Vashistha
6. To which famous dynasty did Lord Rama belong?
A) Solar Dynasty B) Lunar Dynasty C) Yadava Dynasty D) Naga Dynasty
7. What was the capital city of King Dasharatha?
A) Mithila B) Lanka C) Ayodhya D) Kishkindha
- 8.. Rama was born under which star?
A) Punarvasu B) Rohini C) Ashwini D) Magha
9. Who was the royal guru of King Dasharatha and his sons?
A) Vishwamitra B) Valmiki C) Vashistha D) Agastya
10. Who asked King Dasharatha for two boons?
A) Kaushalya B) Sumitra C) Kaikeyi D) Sita
11. Who advised Kaikeyi to send Rama to exile?
A) Mandodari B) Trijata C) Manthara D) Surpanakha
12. How many years was Rama exiled for?
A) 7 B) 10 C) 14 D) 21
13. Who went with Rama into exile?
A) Only Sita B) Sita and Lakshmana C) Sita and Bharata D) Lakshmana and Shatrughna

Answers

- 1.Tataka, 2. Sidhashrama. 3. Astras, 4. Mithila, 5. Parashurama , 6. Solar Dynasty
7. Ayodhya, 8. Punarvasu, 9. Vashistha , 10. Kaikeyi , 11. Manthara, 12. 14 ,
13. Sita and Lakshmana

Hyndavai - Raghava nagar Balavihar

